

μέ αν- πικροποτίζης με τή θεικιά σου θωρηκιά
 κι' απόκρυφα να μωβ ραγίζης τή καρδιά, και
 πάλι θελήσης να πλίζης με τ' άθωα πετρα-
 δάκια τής άμμουδιάς, με τ' κάθυγρο κυμα-
 τάκι, και με τ' αμισσοφύλλα τής καρδιάς
 μου, μικρούλα τότες... Λυπήσου!., μέσα στο
 τρελλό σου παιγνίδι, με τ' αμισσοφύλλα του
 γιαλού, μέσα στο γλυκό σου τραγουδι, μέσα
 στο χρυσοστεφάνωμα των μαλλιών σου απ'-
 τες γλυκύζωες άχτίδες του ήλιου, μέσα στη
 γλυκιά σου αδέκνοια, κάποιο δουβό, νεκρό,
 κηροκίτρινο πράγμα σ'τά πόδια σου, θά σου
 χαλάση λάμα, τ' όρατο σου παιγνίδι, τ'ό
 γλυκό σου τραγουδι... Το κώμα κείνο, που
 νειώθει, κ' αίσιν γιά να ζητη ή να το κλέψη
 τή τρηνογλυκή του ευτυχία, με ζέσι νικητού,
 θά σου φέρη, ψυχρό, και άψυχο, ένα κορμί,
 σικιά σ'τά πόδια σου, γιά νίκη τής μοναξιάς
 του...

Ένα κορμί, τ'ό δικό μου ...
 Λυπήσου μικρούλα...

Άμφισσα
 ΝΙΚΟΣ ΤΣΑΚΗΛΑΚΗΣ

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΕΞΟΧΗΣ

Ο "Ηλιος έπυρπολούσε κυριολεκτικώς.
 Κάθε επιδερμίδα μετεβόλλετο εις πεπονόφλου-
 δαν. Ο Ιδρώνας έπότιζε όλόκληρο τ'ό σώμα
 και καμμιά φοριά έτρεχε με τόση φόρα, λές
 κ' ήτανε τρέξιμο βούσης.

Πόσον ευεργετικός που είσαι! Είναι ή μόνη
 ευκαιρία κατά τήν όποιαν αναγκάζεται ο ά-
 πλutos Ρωμηός να κάμη μπάνιο χωρίς να
 τό θέλη.

Καθέννας μας σάν Βουλγαρικός στρατός ά-
 πό πίσω από τόν όποιον έθρονουσαν τ'α κα-
 νόνια και ή ντουφεκάς των ευζώνων, άφηρε
 όχι τήν Ανατολική Μακεδονία αλλά και τήν
 Πάτρα γιά να προχωρήση σ'τά ένδότερα, έ-
 πάνω σ'τά δουνιά γιά να άποφύγη τήν έφοδο
 των ήλιακών ακτίνων. Σάν πρόσφυγας λοι-
 πόν Βουλγαρος έφόρτωνε τ'α μπαούλα του
 και όπου φύγει φύγει! Μικρόν του ήλιακού
 πυρός και εις τήν ουδετέραν ζώνην των δου-
 νών, εκεί έκαμε κανείς άδύνατον τήν ήλιακήν
 επίθεσιν.

Πέριω τ'ό τριτίνο αυτό με φέρνει στο σταθ-
 μό του Βυλοκάστρου. Τότε έμφανίζονται
 μπροστά μου τρεις άνθρωποι Φορούσαν παν-
 ταλόνια πλαταιά, τ'ά όποια ήσαν άλλοτε και-
 νούργια και σιδερωμένα, τράντες ή όποιας
 έφαινοντο, διότι δέν έφορουσαν σακάκι και
 τσαρούχια. Κάποτε άνοιγαν τ'ό στόμα τους
 όχι να γελάσουν, όχι να χασμουρισθούν, αλλά
 γιά να δείξουν τ'α χρυσά δόντια, τ'ά όποια μέ-
 σα στήν άπλυσιά του άλλου σώματος ήτανε
 μιιά παροδία. Βλέπετε, ότι αυτό έλα ειπε τ'α
 γνήσια γνωρίσματα κάθε Έλληνας που ήρθε
 από τήν Άμερικά

Γιά Σας παιδικά τους λέω. "Ω γιέσι γειά
 σας. Βέβαια θά ήλθαι με τ'ό κάρρο του σι-
 δηροδρόμου άπαντ'α ή άλλος εις άπταιστον
 Άγγλικήν. Αί λοιπόν να φορτώσωμεν και
 φυγάλα τους άπαντ'ω "Α! ν'ό μου λέγει ή
 άλλος έχουμε λίγες μπίζινες (δουλιές που λέ-
 τε σεις) θά πάρουμε μιιά μπόξα του καφετζή.
 Μας παρεκάλεσαν όλοι στο χωριό και ιδιαι-
 τέρως ή πόλισμιν. Έγώ δέ θά στειλω ένα
 γράμμα στήν Άθήνα γιά τόν κουριάδο μου
 που είναι σ'τά σπητάλια.

Μετά τήν συζήτησιν αυτήν. άφου, ήκουσα
 έλα αυτό τ'α άκατανόγητα δήθεν Άγγλικά με
 τ'ά όποια έφόρτωσαν τ'ό λεξιλόγιόν των οι ά-
 φειλεις μετανάσται, τραβίξαμε γιά τ'ό χωριό.
 Τ'α κουδούνια των μουλκρινών βαρούσανε,
 ή καμουτάης έσκαζε σ'τά πλάγια των μουλκ-
 ρινών και μόνον έμεις δέν έσκάξαμε από τες

κουταμάρες των Άγγλομαθών άγωγέων μας.
 Προχωρούσαμε μ' όλα τ'α δυνατά μας. Ά-
 φώναμε τόν τόπο πίσω μας να κάλεται και
 τραβούσαμε γιά τ'ό βουνο. "Ητανε μιιά μέρα
 φλογερή.

Περάσαμε από στενεύς δρόμους, τους ή-
 ποίους έχει στρώσει τ'ό ρεύμα του ποταμού.
 Η άμμουδιά έκαιότανε.

"Άέρας δέν έφυσούσε πουθενά. Έκει έπε-
 ρε να ψηθουμέ. Είναι ή φούρνος του θεού
 καθώς λέγουν ευφύεστατα οι κατοικούντες
 πέριξ.

Έγινκαμε σάν παξιμάδια μουσκεμένα από
 τόν Ιδρώνα και προχωρούντες άντικρύσαμε
 σε άπόστασι τριών ώρών τ'α ώρα Τρίκαλα.

Τ'ό ώρα το θέαμα!! Φαινότανε κατά πρώτο
 σάν βασιλικό στέμμα ή κορυφή της Τζήριας.
 Στέμμα όμως τ'ό όποιον σε διάφορες ώ-
 ρες έχει διάφορα χρώματα. Πότε τ'ό λέπετε
 χρυσό, πότε τ'ό λέπετε άργυρό, πότε έχει τ'ό
 χρώμα της ίριδος. Από κάτω τ'ό στέμμα αυ-
 τό τ'ό έχει κεντήσει ή φύσις με μαύρα τε-
 χρίλια ειπε γερασμένα έλάτια που κίθουνται
 χρόνια τώρα στους πρόποδας της Τζήριας,
 σάν στρατιώτες που πρόκειται να παρουσιά-
 σουν όπλα, όταν θά περάση ή βασιλιάς. Κά-
 ποτε κάποτε τ'α αναγκάζει να λυγίσουν ή
 όροσερός άέρας και εκείνα λυπημένα γιά τήν
 ταπεινώσι αφήνουν να ακούεται ένα φοβερό
 μουγκρητό εις όλους τους μουσικούς τόνους.

Προς τ'ό μέρος τούτο ή Τζήρια γέρνει.
 Γέρνει όπως γέρνει ή άχθοφόρος όταν θέλη
 να σηκώση κανένα σακκί. Και ή Τζήρια γι'
 αυτό γέρνει γιά να μπροσέση να σηκώση τήν
 άρχοντιά της Κορινθίας.

Ο γερμός της είναι κανονικός σάν να ει-
 ναι πλυνσιμένος και στήν πλάτη της είναι
 κολλημένα τ'α σπίνια των Τρικάλων.

Ένθουσιασμένη από τήν τιμή τούτη ή Τζή-
 ρια αφήνει από τ'α βάθη της, από τες με-
 γάλες αποθήκες της να βγαίνη κρυστάλλινο
 νερό, πεγυμένο νερό, τ'ό όποιο προσφέρει
 στους άητους που έκτίσανε τής φωλιάς τους
 στή ράχη του.

Τ'α ζώα τραβάνε φθάνουμε σ'τά Τρίκαλα.
 Φοβερά ρέματα ανοίγονται μπροστά μας Λές
 πως θά μας καταπιόνε, πως θά χαθουμάι.
 "Όχι. Όλα αυτά έγειναν από τ'α θολά δάκρυα
 της Τζήριας, και ή όποια άσκοδογγουσε κα-
 μιιά φοριά, να χώνωνται σ'τά πλάγια της και έ-
 κείνα τρυπούν τόν τόπο γιά να κρυφθούν.
 Φθάνουμε σ'τόν άρχοντομχαλά.

(Άκολουθεί)

ΦΕΝΕΑΤΗΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΥΠΟ ΛΕΩΝΙΛΑ ΖΩΗ

Και άλλοτε μοι έδόθη ευκαιρία και σ'ή-
 μερον, δι' της αίσιας εκδόσεως του προσφι-
 λους «ΕΛΙΚΩΝΟΣ» μοι παρέχεται τοιαύτη
 να προσθέσω όλγας σελλίδας ανεκδότους εις
 τήν ιστοριαν των Πατρών.

Δύο έγγραφα του ις'. αιώνας, άμφότερα
 γεγραμμένα έν Πάτρας, εκ των όποιων γνω-
 ρίζεται ή τότε διμλουμένη γλώσσα, καθώς
 και ή γραφομένη της Εκκλησίας, διαλαμ-
 βάνουσι τ'ό μέν διαθήκη της Αικατερίνης,
 χήρας Μπόρτολου Διεριέδε, τ'ό δέ επικύρωσιν
 της διαθήκης ταύτης παρά του τότε Μη-
 τροπολίτου Η, Πατρών Άρσενίου, κατόπιν
 παρακλήσεως προς τούτο των Άρχών Ζα-
 κύνθου. Έν τή ειρημένη διαθήκη γίνεται
 μνησία του Βορθόλου (Βαρθολομαίου) Διεριέ-
 δε, προξένου της Βενετίας έν Πάτρας.

Η ολιγογένεια Διεριέδε άπαντ'α έν Ζακύν-
 θω από τής ιε'. έκατοντάετηρίδος. Είς τ'ό άρ-
 χείον της έν Ζακύνθω λατινικής Μητροπό-

λεως του Άγίου Μάρκου (Monumenta
 Diversorum) εύρίσκω τήν έξης γενεαλογί-
 κήν διακλάδωσιν τής ολιγογένειας ταύτης:

Φραγκίσκος Διεριέδης (de He-
 riedi), λεγόμενος Διεφράνης, έξ ού τέκνα, οι
 Γουλιέλμος και Γιαννούτσος Και τ'ό μεν
 Γουλιέλμου τέκνα έγένοντο οι: α.) Ά-
 θανάσιος, (έξ ού φυσικόν τέκνον «Πρί-
 λιππος και έτερα νόμιμα Πωάννης και
 Φουλιέλμος, έξ ού θυγάτηρ ή Δωραλί-
 τσα) και β.) Φραγκίσκος, έξ ού τέκνα
 Κατερούτσα, έξ ής στεφθελής τόν δέ Παύ-
 δην, ή Φραγκίσκος. Τοϋ δέ Γιαννούτσου
 έγένοντο τέκνα οι Φραγκίσκος, Βαρ-
 θολομαίος, ή έν τή διαθήκη μνημονεύ-
 ομενος πρόξενος των Βενετών έν Πάτρας,
 Μίρκος, Βενέδικτος και Γεώργιος,
 (έξ ού τέκνα οι Φραγκίσκος, Μίρ-
 κος και Βενέδικτος.)

Επίσης Φραγκίσκος Διεριέδης εύρίσκο-
 μεν πρόξενον της Γαλλίας έν Ζακύνθω τ'ό
 1606 (βλ. Α. Ζώη Αεξικόν Ζακύνθου
 σελ 328 έν λέξει Διεριέδης.)

Επίσης έν τή αυτή διαθήκη γίνεται μνησία
 τ'ό τότε έν Πάτρας ναού Άγίου Νικολάου
 του Βλατεριώτη, όν ή Θωμόπουλος ('Ιστο-
 ρία της πόλεως Πατρών σ. 421)
 και ει Βλατερού και τ'ό άρχιμανδρίτου, έτος
 δέ και έφημερίου τ'ό ναού τούτου, Θεονά
 Ιερομονάχου, τ'ό και γράψαντος τήν ειρμι-
 νήν διαθήκη.

(Άκολουθεί)

ΛΥΣΕΙΣ 3ου ΦΥΛΛΟΥ

1) Ούδέν μένει επί του δένδρου, διότι
 φοβηθέντα εκ του κρότου έπέτασαν όλα.

2) Η ύπομονή και ή επιμονή τ'α πάντα
 κατορθώνει.

3) Η τιμή.

Ορθώς λύσεις μ'ας έστειλαν οι έξης:

Μίτρον Μαργαρίτα, Τέρσις Οικονό-
 μου, Κυρ. Άγγελουπούλου, Φροσύνη Στρα-
 τή, Γεωργ. Τσούλης, Έλ. Καββιδία, Διον.
 Μωραίτου, Σπυρ. Δρακόπουλος, Καλλιόπη,
 Μίριμα, Άνεμόνη. Άμφισσα. Αρ.
 Γ. Τσάθας, Δ. Παπδόπουλος, Εύθυμ. Φα-
 σουλής, Δ. Αύτρας, Άθήναι. Κων. Κα-
 ραγάλιος, Φοίβος, Κυριακή Κόντε Λιέρη,
 Δημ. Πιτσινος, Κατίνα Πραποπούλου. Κα-
 λάμα. Τάκης Χ. Μαυροειδής, Μιχαήλ
 Χ. Μαυροειδής Κέκρυρα. Δακρύ-
 βροκτος. Η τειρος, Η. Μιτριανιδης.

Αίγιον. Ομμορφη Αλιτοπούλα, Φυύ-
 λα Πολιτοπούλου, Φωφ'ό Έξάρχου, Χρη-
 στος Σπηλιόπουλος. Ήρώνας. Π. Δημι-
 κόπουλος. Κωπηρυσία. Γασ. Λαμπρονο-
 πούλου. Μέτωπον. Βασιλεϋς τ'ω δασών.
 Κλήρου τεθέντος, ηνοθήθησαν οι έξης
 κατά σειράν. 1) Φροσύνη Στρατή εκ Πατρών
 2) Κυρ. Άγγελουπούλου εκ Πατρών, 3ον
 Κατίνα Πραποπούλου εξ Αθηνών.

Παρακαλούνται οι κερδισάντες να γνω-
 ρίσωσι τ'ας διευθύνσεις των δια ή άπο-
 στείλωμεν εις μέν τ'ας δύο πρώτας τ'ό φύλ-
 λον εις δέ τήν τρίτην τ'ό βιβλίον τής άρε-
 σκειάς της.

ΕΠΚΡΠΘΕΝΤΑ ΨΕΥΔΩΝΙΜΑ

68) Νέα Ίουδιη 69) Τρελλό μαθηάι 70)
 Τρελλό Βολιωτάκι 71) Χέλι 72) Πισαβού-
 ρα 73) Ολιμμένος πλαίανος 74) Χαγόγελι
 δδύνης 75) Diablc 76) Υάκινθος 77) Θηλυ-
 κός δαίμων 78) Μουσγγέτης Άπόλλων 79)
 "Ομμορφη τραγόνα 80) Λόλα 81) Άφροδίτη
 82) Δάιτης 83) Άετός του Παγγαίου.